

Sygn. akt I C 1678/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Anna Włodarczak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **F. I. Z. N. F. S. z siedzibą w G.**

przeciwko **J. J.**

o zapłatę 4 962,37 zł

I zasądza od pozwanej J. J. na rzecz strony powodowej (...) F. I. Z. N. F. S. z siedzibą w G. kwotę 4042,37 zł (słownie: cztery tysiące czterdzieści dwa złote trzydzieści siedem groszy) z odsetkami ustawowymi od kwoty 3892,37 zł liczonymi od dnia 12 lutego 2014 roku do dnia 27.02.2015 r.;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanej J. J. na rzecz strony powodowej (...) F. I. Z. N. F. S. z siedzibą w G. koszty procesu w kwocie 574 zł;

IV zasądzoną w punkcie I i III należność rozkłada na miesięczne raty po 200 zł każda poczynając od 1 kwietnia 2015 roku, płatne z góry do 20 dnia każdego kolejnego miesiąca z odsetkami ustawowymi na wypadek zwłoki od należności wymienionej w punkcie I, przy czym niezapłacenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty;

V nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności odnośnie punktu I, III i IV.

Sygn. akt I C 1678/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa E. D.F. I. Z. N. F. S. z siedzibą w G. w dniu 11 lutego 2014 r. wniosła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. J. o zapłatę kwoty 4962,37 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty (...),37 od dnia 12 lutego 2014 r. W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki z (...) Finanse S.A. w dniu 8.12.2011 r. Z uwagi na niewywiązywanie się przez pozwaną z obowiązku zwrotu pożyczonej kwoty, 30.08.2013 r. wierzyciel wypowiedział umowę, w związku z czym kwota kredytu stała się wymagalna. Na dochodzoną pozew kwotę składają się: 3484 zł – zaległa część kapitału, 1328,07 zł – odsetki od zaległego kapitału, 150 zł – koszt dochodzenia zaległej należności. W dniu 10.12.2013 r. pierwotny wierzyciel (...) Finanse S.A. dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz powoda.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądzona została od pozwanej cała dochodzona kwota. Z uwagi na wniesienie przez pozwaną sprzeciwu, w którym podniosła, że dochodzona kwota została zapłacona,

a ponadto nastąpiło przedawnienie, nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa przekazana do rozpoznania według właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwana podała, że 30.11.2012 r. do Banku (...) została przelana kwota 920 zł, co do której Bank twierdził, że nie było takiej wpłaty. Z tego powodu pozwana przestała spłacać raty, bo nie była pewna co do tego co dzieje się z jej pieniędzmi. Na rozprawie w dniu 27 lutego 2015 r. pozwana oświadczyła, że uznaje żądanie pozwu za wyjątkiem kwoty 920 zł, którą uiściła na rzecz pierwotnego wierzyciela. Jednocześnie wniosła o rozłożenie należności na raty. Jak podała wraz z mężem utrzymuje się z zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 150 zł i renty męża w wysokości 640 zł. Pozwana jest osobą niepełnosprawną, niedowidzącą. Miesięczne wydatki wynoszą około 670 zł, dodatkowo pozwana płaci co roku podatek od nieruchomości w wysokości 240 zł. Córka pozwanej obiecała jej pomoc w spłacie zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana J. J. zawarła w dniu 8 grudnia 2011 r. z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej. Na jej podstawie pożyczkodawca udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej w kwocie 3484,30 zł na okres od dnia 8.12.2011 r. do 20.12.2014 r. Udzielona pożyczka została pomniejszona o prowizję w wysokości 148,00 zł oraz o opłatę za ochronę ubezpieczeniową w wysokości 376,30 zł, co dało kwotę do dyspozycji pozwanej 2960,00 zł.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej z dnia 8.12.2011 r. – k. 26-29.

W dniu 30 listopada 2012 r. pozwana dokonała na rzecz (...) Finanse S.A. przelewu kwoty 920 zł z tytułu zwrotu części udzielonej pożyczki.

Dowód: wydruk – potwierdzenie przelewu z dnia 30.11.2012 r. – k. 40.

Pozwana nie zwróciła wierzycielowi pozostałej części udzielonej pożyczki. Dlatego spółka (...) S.A. w dniu 30 sierpnia 2013 r. wypowiedziała umowę, w związku z czym kwota kredytu stała się w całości wymagalna.

Niesporne .

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 10 grudnia 2013 r. (...) Finanse S.A. przeniósł na stronę powodową m.in. wierzytelność z tytułu umowy pożyczki gotówkowej przysługująca wobec pozwanej.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 10.12.2013 r. – k. 53-55.

Pismem z dnia 9 stycznia 2014 r. spółka (...) S.A. zawiadomiła pozwaną o przelewie przysługującej wobec niej wierzytelności na rzecz strony powodowej – na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 10.12.2013 r.

Dowód: zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności z 9.01.2014 r. – k. 30.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w wysokości, w jakiej zostało uznane przez pozwaną, tj. co do kwoty głównej 4042,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 3892,37 zł liczonymi od 12 lutego 2014 r. Zgodnie z art. 213 § 2 kpc, Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Sąd przyjął, że uznanie powództwa było w sprawie dopuszczalne.

Pozwaną i pierwotnego wierzyciela łączyła umowa pożyczki, na mocy której, zgodnie z art. 720 § 1 kpc, pożyczkodawca zobowiązał się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązał się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Jak ustalono w sprawie, pozwana wywiązała się ze swojego obowiązku wynikającego z zawartej umowy jedynie co do kwoty 920 zł, którą to kwotę zwróciła (...) Finanse S.A., a potwierdza te okoliczności potwierdzenie przelewu wpłaty tej kwoty na rachunek bankowy (...) Banku SA. Strona powodowa posiadała więc materialnoprawne uprawnienie wynikające z art. 720 § 1 kpc do żądania od pozwanej zapłaty dalszej należnej kwoty, do zwrotu której

pozwana zobowiązała się. Zasadne było także żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie od kwoty 3892,37 zł liczonych od dnia 12 lutego 2014 r., na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

Wbrew zarzutom pozwanej roszczenie dochodzone niniejszym pozwem nie uległo przedawnieniu. Dla umowy pożyczki nie została przewidziana żadna szczególna regulacja dotycząca przedawnienia roszczenia o zwrot pożyczki, w związku z czym stosuje się ogólne terminy przedawnienia z art. 118 kc. W art. 722 kc przewidziany został szczególny 6-miesięczny termin przedawnienia, ale dla roszczenia biorącego pożyczkę o wydanie przedmiotu pożyczki, nie zaś dla roszczenia o zwrot pożyczki będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Zwrócić należy uwagę, że umowa pożyczki została wypowiedziana pozwanej w dniu 30 sierpnia 2013 r. i wówczas cała kwota pożyczki stała się wymagalna. Trzyletni termin przedawnienia (dochodzone roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej) został przerwany w dniu 11 lutego 2014 r. tj. z chwilą wniesienia pozwu, stosownie do regulacji z art. 123 § 1 pkt 1 kc.

Powództwo podlegało natomiast oddaleniu w pozostałym zakresie, a więc co do kwoty 920 zł. Pozwana, przedkładając wydruk potwierdzenia przelewu na kwotę 920 zł na rzecz (...) Finanse S.A., udowodniła że w tej kwocie wywiązała się z obowiązku zwrotu pożyczki. Zatem w tej części powództwo okazało się niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów z art. 100 kpc. Strona powodowa wygrała proces w 81%. Poniosła koszty procesu w wysokości 717 zł, tj. opłata od pozwu – 100 zł, koszty zastępstwa procesowego – 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Od pozwanej, jako strony przegranej proces w 81% należało zasądzić więc na rzecz strony powodowej 81% poniesionych kosztów procesu w wysokości 574 zł.

Sąd, mając na uwadze trudną sytuację finansową pozwanej orzekł w punkcie IV wyroku o rozłożeniu zasądzonej na rzecz strony powodowej należności na miesięczne raty po 200 zł każda. Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 320 kpc, zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Jak wynika z oświadczenia pozwanej złożonego na rozprawie w dniu 27 lutego 2014 r., wraz z mężem utrzymuje się z zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 150 zł i renty męża w wysokości 640 zł. Pozwana jest osobą niepełnosprawną, niedowidzącą. Miesięczne wydatki wynoszą około 670 zł, dodatkowo pozwana płaci co roku podatek od nieruchomości w wysokości 240 zł. Córka pozwanej obiecała pomoc w spłacie zadłużenia. Z powyższego widać wyraźnie, iż jednorazowa zapłata przez pozwaną zasądzonej kwoty stanowiłaby dla niej nadmierną uciążliwość z uszczerbkiem dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny. Zachodzi więc szczególnie uzasadniony wypadek, umożliwiający rozłożenie na raty zasądzonych świadczenia. Jednocześnie Sąd, chroniąc interes strony powodowej, zastrzegł że niespłacenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c z uwagi na to, że pozwana na rozprawie w dniu 27 lutego 2015 r. uznała powództwo w zasądzonej wysokości.